

MOLNÁR JÓZSEF BÁLINT

Idő és örökkévalóság

Halld meg a vadon lüktetésének ritmusát,
a szél hogyan hordja a hullámzó patak zaját,
miközben véges léted ketyeg tovább.

Tavaszi zsongás

Gyerünk az erdőbe
friss virágot szedni!
Menjünk a hegyekbe
bánatod feledni!
E világon minden zöld,
rügy fakad az ágon,
megújulás üdvözöl
hetedhét határon!

Hallgasd a csalogány
hosszú zokogását!
Szerelmesen mindahány
így keresi párját.
Zokog, tele vággyal,
hangosan a lelke,
hangja messze szárnyal
fájdalommal telve.

Halkan szóló édes hang
járja át lelkem,
Zúgj, tavaszi kis harang,
szavad messze zengjen!
Magas hegyen várrom áll,
körötte virágok,
itt nyílik egy rózsaszál,
köszöntsed, ha látod!